

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile neînscrise nu se primesc. — Manuscrisurile nu se întorc.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele:

BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Duker Nachf., Nux. Augenthaler & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelich Nachf., Anton Oppelich.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII Erzsébet-körút).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVI.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 or., pe șase luni 12 or., pe trei luni 6 or.

N-rii de Duminică 2 fr. pe zi.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.

N-rii de Duminică 8 franci.

Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectorii.

Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, orașiu I.: Pe un an 20 or., pe șase luni 10 or., pe trei luni 5 or. Cu dusul în casă: Pe un an 24 or., pe 6 luni 12 or., pe trei luni 6 or. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 11. Brașov, Joi 16 (29) Ianuarie. 1903.

Încă odată, ce vrea Apponyi?

Noul ziar cotidian maghiar, ce apare de la începutul anului curent în Brașov, „Brassói Hirlop“ se ocupă în numărul său de ieri c'un articol al foiei noastre, relativ la dorințele și pretenziunile naționale, ce le are contele Apponyi față cu armata comună.

Ziarul maghiar, de care vorbim, pare a fi fost înființat aici la dorința și la inspirațiunea contelui Apponyi, cu scop de a propaga teoriile patriotice ale acestuia între Sași *primo loco*, apoi între Români. Pentru a pute răsi mai ușor cu ideile sale, susțitorii și conducătorii acestei foi maghiare și-au propus de a-se folosi de un limbaj și în genere de-o atitudine mai urbană. Până acuma „Br. Hirlop“ a rămas credincios tacticii, ce și-a ales-o, de unde vine, că și în răspunsul ce-l dă azi ziarului nostru, păstrează un ton căviincios, evitând de a urma obiceiului dominant în presa maghiară și de a îndrepta *a priori* Dumneșeu scie ce suspiciuni și acușări contra noastră.

Din cauza acesta ne și grăbim a replica la observările, ce le face „Brassói Hirlop“ asupra articolului nostru amintit, pentru a lămuri puțin cauzele mării divergențe de păreri dintre noi în ce privește cestiunea limbii în armată.

Scim înainte, că nu ne vom înțelege, fiind-că în acesta cestiune una dorește Apponyi ca reprezentant al nisuițelor de contopire și al ideii statului național maghiar și alta dorim noi, ca un țară nisuiim pentru validitarea principiului egalei îndreptățiri naționale.

Înainte de a observa ceva la afirmările ziarului maghiar brașoven, trebuie să constatăm, că n'a înțeles, ori s'arată numai a nu fi înțeles ce am susținut noi în fond și în ce constă divergența de opiniune și de convingere, căreia i-am dat espre-

siune atunci, când am combătut ca periculoșe pentru unitatea și disciplina armatei pretenziunile șoviniste ale contelui Apponyi.

Totă argumentațiunea sa și-o bazează „Brassói Hirlop“ pe o premisă falsă. Nu a susținut nici-odată ziarul nostru, că „n'ar afla cu cale ca în regimentele ungare să fie ofițeri maghiari“, cum dăce numita foie. Susține însă Apponyi în faimosele puncte ale pretenziunilor sale, — în deplină contradicere cu tradițiunea și practica observată până azi în sinul armatei comune — că nu e bine și cu cale să existe și mai departe regimente ungare cu limba regimentului română, sârbescă ori germană, ci să se ia toate măsurile ca limba regimentului să fie, pe cât numai este cu putință, la toate regimentele din Ungaria cea maghiară.

Ce însemnă acesta alta decât nu maghiarizare forțată prin mediul armatei comune? Ore nu este maghiarizare forțată când Apponyi cere și așteptă dela administrațiunea centrală de rășboi, ca la împărțirea cercurilor de întregire să evite cât numai se pôte înființarea de regimente compuse exclusiv sau în preponderanță de soldați de naționalitate română, germană sau slavă?

Ba Apponyi merge până a cere ca printr'un ordin al Majestății Sale contingentele de recruți să fie discolate la diferitele regimente astfel, ca în mod artificial să se pôte forma cât mai multe regimente maghiare. Cam cum s'a întâmplat la organizarea și împărțirea cercurilor electorale pentru a face posibilă domnirea absolută a minorității asupra majorității!

A pretinde să nu fie ofițeri maghiari în regimentele din Ungaria ar fi o absurditate. Nu este însă nici-decum absurd a combate pretenziunea nejustă a lui Apponyi, ca dintre cetățenii acestui stat să nu pôte fi în aceste regimente ofițeri

decât numai aceia, cari sciu ungu-resce.

Când odată limba oficială a armatei e cea germană ce scop ar puté avé acea silă de a sciu ungu-resce, decât nu maghiarizarea forțată care n'ar puté fi permisă nici atunci, când dispozițiunile legii naționalităților nu i-s'ar opune?

În ce privește principiul de paritate, ce ar fi stabilit în legea dualistă și consecunțele lui pentru Ungaria relativ la armată, vom replica în alt număr.

În dieta ungară se urmăzează desbateră asupra proiectului privitor la contingentul de recruți. În ședința de ieri au vorbit numai doi oratori: *Solymsi* guvernamental, și *Holló L.* ugronist. Acesta a ținut un lung discurs obstrucționist, vrând să arate cât de mult „națiunea“ e agitată prin aceste proiecte, pe cari guvernul le-a adus în cameră contra voinței și intereselor ei. El prezentă un proiect de rezoluție prin care cere, ca în regimentele din Ungaria să fie exclusiv ofițeri unguri, crescuți și instruați în școle militare maghiare. Limba de instrucție și comandă să fie limba maghiară. Numai stég maghiar și embleme maghiare să fie în armata din Ungaria. Soldații să depună activ de 2 ani.

Stégul comun. „Magyarország“ spune, ca Majestatea Sa și-ar fi dat învoirea, că stégul ce se va întrebuița în viitor în armata comună, să fie compus astfel:

Prăjina stégului pörtă colorile casei de Habsburg. Pe o parte a stégului însuși se grupază emblemele Austrie și ale provinciilor în jurul vulturului cu două capete, ce stă în mijloc. Pe de margini colorile negru-galben. Pe partea inversă, stégul ar fi împodobit cu chipul Vergurei Maria, ținut de doi țingeri, și cu emblema Ungariei și țerilor coronei sf. Stefan. Pe de margini stégul ar purta colorile roșu-alb-verde.

Armata și naționalitățile.

Sub titlul acesta „Brassói Hirlop“, publică în nr. de la 17 Ianuarie următorul prim-articol:

„După cum se vede dintr'un articol al „Gazetei Transilvaniei“ ce'l reproducem mai jos la revista ziarului, acesta foie pare a fi de părere, că nu e corect, ca în regimentele unguresci să fie ofițeri maghiari, (? R. G.) fiind-că acesta ar face imposibilă validitarea naționalităților și ar nasce încurcături.

Părerea acesta n'o aflăm nici corectă, nici dréptă.

Statul ungar e autonom și unitar, având un organ comun: armata. Comuniunea, atât ca formă, cât și ca fond însemnă, că Ungaria are asupra armatei tot atâta drept, ca și Austria. Nici mai mult, nici mai puțin. Când deci statul ungar nisuesce, ca comuniunea acesta, la care are drept necondiționat și pe care legea o garantéază națiunei, să se valideze în toate direcțiunile, atunci își împlinesce una din cele mai importante datorii față cu sine însuși.

Nu vor nega nici Români, decât vor să fie obiectivi și drepti, că paritatea ce este exprimată în lege, nu s'a validat până acum, seu cel puțin nu în măsura după cum ar pretinde-o independența noastră națională și dezvoltarea noastră viitoare. Are dreptate ziarul român când dăce, germană, după cum e stabilit și în lege. Acesta însă nici-decum nu însemnă și nici nu pôte însemna, că națiunea maghiară n'ar avé dreptul a realiza principiul stabilit de asemenea în lege, că ofițer nu pôte fi decât acela, care înțelege și vorbesce limba maghiară ca limbă oficială a statului, și că în regimentele unguresci să servescă ofițeri maghiari.

Legea despre egala îndreptățire a naționalităților nu e nici-decum în contradicere cu realizarea acestor nisuițe naționale, căci după cum dăce și „Gazeta“, limba maghiară este obligătoare în oficiile de stat, armata însă, nu va nega nimeni, e și ea instituțiune de stat.

...Totmai fiind-că armata e instituție a statului, prin urmare instituție a statului

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Séră de tómnă.

De François Coppée.

A fi iubit este de sigur dulce, dér trebuie să iubesci însuși, pentru a simți întregul deliciu al fericirii. Nimeni nu cunoșce acest adevăr mai bine, decât renumitul musician Mihail Paz, componistul de valsuri, pe care l'am puté pune îndată după Chopin.

Cumcă unele dintre aventuriile sale de amor au pörtuns în publicitate, acesta nu este a se mulțumi indiscreției lui — delicatul artist nu era de loc lăudăros — ci divulgării, ce s'a făcut contra voinței sale. Cu toate acestea tocmai acelea, cari pentru densus erau mai măgulitoare, au rămas neșcuse.

Când se aședă la pian Slavul acesta blond și cu ochii negri și își scóte mânușile de pe mâinile lui albe, frumoșe, dănele îl privesc între bătăi de inimă și se gândesc la Rusóica aceea tînără și fru-

mósă, pe care el a refusat-o cu discreție și care apoi s'a sinucis în Nizza, ținându-și la gură și nas un pumn de vată muiată în chloroform; ele însă habar n'au că batista cu care componistul își șterge degetele înainte de a cânta, este brodată din pèrul unei principese.

Mihail Paz a refusat zestrea de 2 milioane a tinerei Rusóice tot așa de cu sânge rece, pe cât de cu sânge rece s'a sustras lașurilor primejdioșe ale unei principese galante din Nord. El o făcu acesta fără nici un merit, căci el nu iubia. Dér pe de alta parte, de câte-ori n'a cedat amorului acest bărbat plin de simțire pătimașă! Ce e drept arare-ori din vanitate, mai des, ba aprópe în tot-déuna din beția simțurilor — însă din păcate — nici-odată nu din iubire!

Dér totuși, totuși! Odată s'a amoresat în totă regula. Asta a fost de mult, când umbra necunoscut prin noroiul Parisului și bătea doba la „Ambigu“.

Ah! amorul acela afurisit pentru o actriță de rangul al decelea, o fată întreținută de altul!

După o sclăvie de mai mulți ani rupse cătușile acestea în momentul, când începú a-i suride norocul, și primul său vals se cânta de-opotrivă în salónele elegante și în orfeele de varietăți. Din acest moment deveni renumitul Mihail Paz, întreprinse turneurî în totă Europa și aducea acasă în fondul coferului scrisori de amor în toate limbile, alătura cu ordine din toate țerile.

Dér fiind-că în tinerețele sale a supt din țitele mumei nature un lapte, ce e drept cam amar, dér întăritor, el a rămas și după ce deveni renumit, tot omul simplu de mai înainte, lipsit de ori-ce sumeție.

Și când își recitesce vechile scrisori de amor și retrăiesce în spirit, amorurile sale, mai trecătoare și mai durabile, în cari i-s'a timpit simțirea, își aduce aminte înroșind și plin de durere de serile acelea de iernă, când el, un biet musicant de la teatru, după reprezentație alerga în strada strîmtă și postându-se la eșirea artiștilor, în noroi până la glesne aștepta fata, care de cele mai de multe-ori se deslipia de brațul altuia și pe care el totuși o iubia,

incât ar fi fost în stare să móră pentru dēnsa.

„Numai acela e fericit, care iubesc“, își dăcea acum adesea Mihail, copleșit de spleenul bonvivanților sensibili, și simția cum i-se ivesce în ochi o lacrimă, lacrima rară și dureróșă a ómenilor nervoși, cari plâng înlăuntru.

In această dispoziție sufletescă era Michail Paz anul trecut, când gonit de timpul nefavorabil din băile de mare, se întórse prin luna Septemvrie în Paris.

Intr'una din zile, plimbându-se fără nici un scop, pierdut în visuri, de-odată îi ajunseră nisce sunete de musică la urechi. Abia atunci observă, că se rătăcise în apropierea fântanei Medicis din parcul Luxemburg, unde musica militară dădea concerte pe la órele 5.

Fanfarele sgomotóșe i-au întrerupt visurile. Se duse la terasa vecină, unde rēzimându-se de balustradă, se uita la basenul de apă, în care înotau maiestros două lebede, la lumea ce se plimba dealungul aleelor și la ceriul de tómnă, care

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:
(La cărțile aici înșirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru comandație.)

Cărți de rugăciuni și predicii.
Micul mărgăritar sufletesc, cântăci de rugăciuni și cântări, întocmită mai ales pentru copiii mai marișori. Legată costă 44 bani (+ 5 b. porto).

Carte de rugăciuni, cereri și laude meru onoarea Preacurarei Fecioare Maria pentru folosul și mângăierea sufletelor. Prețul legat 40 bani (+ 5 b. porto).

Cuvântări bisericesti scrise de Ioan Papiu Tom. III Prețul 3 cor., plus 20 b. porto.

Cuvântări bisericesti de Ioan Papiu: tomul I, III și IV cuprinde cuvântări bisericesti acomodate pentru ori-cel timp; și pentru toate sărbătorile de peste an. Pe lângă predicii, se mai află în text câte-o instructivă notiță istorică privitoare la însemnătatea diferitelor sărbători. Fiă-care tom separat costă 3 cor. (plus 10 b. porto)

Predicii pe toate Duminicile și sărbătorile de peste an, Vol. I. de Emil Efețescu, cunoscut atât de bine în cercurile românești din numărul sale scrieri. Are 250 pag. Prețul cor. 3 (+ 20 b. porto.)

Predicii pentru Duminicile de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de V. Christie. Conține predicii dela Duminica XI după Rosalii până la Duminica Vameșului. Prețul cor. 1.60 (prin postă cor. 1.70.)

Mama sfântului Augustin de Emil Bougaud, traducere de Salba. Editura d-lui prof. Dr. E. Dănuș. Tipografia arhidiecezană din Blăși. Cartea are 31 cde de tipar (500 pagini) și este fructul ostenelelor unor laborioși studenți în teologie dela universitatea din Budapesta Cuvântul „Salba ne reamintesc societatea literară cu același nume a teologilor din seminarul desființat „Sf. Barbara“ din Viena, care societate în mulțumim publică a Fabiolei și a unei părți din catechismul cel mare al lui Deharbe. Traducătorii ne ofer o lectură edificatoare în sul îngrijit, tiparul curat, hârtia bună. Prețul unui exemplar legat elegant în păoza este 4 corone (+ 30 b. porto). Un exemplar broșat 3 corone (+ 30 b. porto).

Cuvântări funebre și iertăciuni pentru diferite cauze demorte, de Ioan Papiu Preț. 3 cor. (plus 30 b. porto.)

Cuvântări funebre și iertăciuni pentru diferite cazuri de morțe, întocmite de Ioan Papiu. Conțin vreo 400 pag. Prețul 3 corone (+ 20 b. porto.)

Cartea Durerii de Emil Bougaud tradusă din originalul francez de Iacob Nicolăscu, editura lui Dr. E. Dănuș. Timișoara 1895. O cârtică de mângăere sufletescă, care costă legată 3 corone (plus 10 bani porto).

Cuvântări bisericesti de Massillon traduse din originalul francez de Ioan Geoprotopop gr.-cat. român al diecesei de Oradea-nare. — Deja la 1898 apăruse în Oradea mare cartea cu titlul de mai sus care cuprinde 17 predicii de ale vestitului creator eclesastic francez. Predicile sunt în parte de traducător după *anul bisericesc răsăriten*, și fie care este pusă la acea Duminică sau sărbătoare, cu a cărei evanghelie se potrivește predică. Un volum elegant de peste 400 pagini în 8° cu portretul lui Massillon. — Traducerea se distinge printr-un limbaj ales. — Prețul 5 corone (6 Lei 50) plus 30 bani porto.

Călindarul Plugariului.

A apărut și se poate procura de la tipografia A. Mureșianu — Brașov, „Călindarul Plugariului“. Prețul, cu porto, 25 cr. (50 bani).

Acest călindar, care apare acum în anul XI, cuprinde în afară de datele obișnuite calendaristice, geneologia domnitorilor din Europa, taxele telegramelor și cele poștale, scala timbrelor. Măsurile, tîrgurile din Ardeal și Ungaria și lista advoacăților români.

În partea literară vedem portretul bine reușit al repausatului episcop *Mihail Pavel* cu o biografie, de Augustin Paul, Rugăciune (poesie) de M. Eminescu, Restignirea lui Isus, de Sinkiewitz (un admirabil fragment din romanul „Să-l urmărești“). Călugărenii (poesie) de C. Sandu, Cinci într-o păstăie (poveste de Andersen), Lulăua lui moș Radu, Legenda pământu-

lui și a muncii, de Dim. Dan, „Al mai tare om din lume“ (poesie în dialect bănățesc) de regretatul tîner poet Victor Vlad Delamarina.

Partea economică este și în acest an bine reprezentată prin următoarele articole: „Dușmanii economiei“ de Ioan Georgescu; „Plantarea pomilor“ de A. Boldor, „Cauzele de ce sămănăturile sunt rele“ de N. H. Vechiulescu, „Insecte stricătioase pomilor și viilor“, „Ce plătesce banul și cum îl cruțăm noi?“

După partea economică urmăzează pe mai multe pagini diferite „povești“, apoi „Diverse“ și în fine „Anecdote și Glume“.

Ca adaos sunt și anul acesta o mulțime de anunțuri.

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 Ianuarie n. 1903

Renta ung. de aur 4%	121.15
Renta de corone ung. 4%	985
Impr. căil. fer. ung. în aur 3 1/2%	93.90
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	100.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	99.—
Bonuri rurale ungare 4%	101.50
Bonuri rurale croate-slavone	99.—
Impr. ung. cu premii	201.75
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	161.20
Renta de hârtie austr.	100.85
Renta de argint austr.	100.85
Renta de aur austr.	121.20
Rente austr. 4% de corone	101.90
Losuri din 1860.	156.50
Acții de-ale Băncii austro-ungară	15.65
Acții de-ale Băncii ung. de credit	754.75
Acții de-ale Băncii austr. de credit	707.—
Napoleoniori	19.07
Mărci imperiale germane	117.15
London vista	239.87 1/2
Paris vista	95.45
Note italiene	95.50

Nr. 870—1902.

a. f. c. sc. d.

Concurs.

Prin acesta se escrie concurs la postul de director la gimnasiul superior fondational din Năsăud.

La acest post pot concura acei civi din Ungaria, cari:

1) au cualificațiunea recerută prin lege dela profesorii de școale medii

2) posed perfect în vorbire și scriere limba maghiară și română

Cu acest post sunt împreunate următoarele beneficii:

- a) plata de profesor ordinar de 2400 corone pe an,
- b) adause cincenali de câte 200 corone,
- c) remunerațiunea de director de 600 corone,
- d) quartir liber.

Concurenții se-și trimită suplicele ajustate cu documentele de lipsă până în 30 Aprilie 1903 la 6 ore după amiază la comisiunea administrătoare a acestor fonduri.

Din ședința comisiunei administrătoare de fondurile centrali școlastic și de stipendie din districtul Năsăudului ținută în Năsăud la 5 Decembrie 1902.

Președinte:

Gerasim Domide m. p., Secretar:
814,2—2 Dr. Nestor Simon m. p

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Casă de vîndare.

In Strada Orfanilor nr. 5, (lângă restaurantul „Impăratul romanilor“) este de vîndare din mîna liberă.

Informații în prăvălia de curelărie de acolo. (812,3—4.)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face ori și când pe timp mai îndelungat seu lunare.

Nici o concurență din Piața Brașovului.
Vinde
Prima lemne de fag

mai ieftine,
ca ALFRED PORR,
Strada Porții nr. 59.
COMANDE se primesc încă:
la d-l Heinrich Zintz. Str. Porții,
" " Fritz Hasenmeyer " "
" " Carol Irk " "
" " Konnert & Co. " Orfan.
4—5, (811)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
O farmacie
cu „fabricație și vîndare de apă de sodă“, cum și o băcanie se vinde imediat.

Informațiuni la Administrație 1—3, (823)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Spirit denaturat

din fabrica de spirt a firmei Friedrich Czel și filii, care are escelentă putere de iluminat și e foarte cu spor, se capetă cu prețul țilei în depositul de ape minerale la

Wilhelm Dresnandt,
2—12 Strada Vămei Nr. 23.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Se recomandă cu deosebire Damelor că pèrul unde nu trebuie se fie, se pôte înlătura în puțin minute, folosind **Tinctura pentru înlăturarea pèrului a lui NEUSTÄDTER,** mijloc absolut nestrucătios. Nesupărător pielei. 1 flacon cu instructie 2 cor. Se află numai la **EUGEN NEUSTÄDTER BRAȘOV,** 8—10 Farmacia la „Schutz Engel“ Tèrgul grăului. (760)

Săpun SCHICHT.
MARCA:
Cerbu seu Cheia
Săpunul cel mai bun și cu spor și prin urmare și cel mai ieftin.
Nu conține ingrediente străine vîtămătore.
Se capetă pretutindenii
La cumpărare se observe, ca pe fie care bucată de săpun se fie numele „Schicht“ și una din mărcile sus indicate.
80—40, (725)

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov. Valabil din 1 Octob. st. n. 1902.

Plecarea trenurilor din Brașov.
Dela Brașov la Budapesta:
I. Trenul mixt la ora 5-20 min. dim.
II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ó. 2-45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la ora 8-13 min. séra.
IV. Tr. acc. la órele 6-45 m. dim.
Dela Brașov la Bucuresci:
I. Trenul de persoane la ora 3-55 m. dim.
II. Tren accel. la órele 6-55 m. dim.
III. Trenul mixt la órele 11-40 a. m.
IV. Trenul accel. la ora 2-19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).
Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:
I. Trenul de pers. la ora 5-19 min. dim. (are legătură cu Tușnad la ora 9-18, cu Ciuc) Szereda, la ora 10-45 min. a. m.
II. Trenul mixt la ora 8-50 min. a. m.
III. Trenul de per. la ora 3-15 m. p. m.
Dela Brașov la Zèrnesci (gar. Bartolomeiu)
I. Trenul mixt la ora 9-2 min a. m.
II. Trenul mixt la ora 5-26 min. p. m.
Dela Brașov la Ciuc-Gyimes:
I. Trenul de pers. la ora 5-19 min. dim.
II. Trenul mixt la óre 8-50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la ora 3-15 min. p. m. (are legătură cu linia Tușnad-Ciuc-Gyimes).

Sosirea trenurilor în Brașov:
Dela Budapesta la Brașov:
I. Tren accel. la órele 10-4 m. séra.
II. Trenul de persoane la ora 7-5 dim.
III. Tr. accel. peste Clușiu la ó. 2-9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la ora 9-27 min. séra.
Dela Bucuresci la Brașov:
I. Trenul accel. la ora 2-18 min. p. m.
II. Trenul mixt la ora 9-23 min. p. m.
III. Trenul pers., la ora 5.— m. p. m.
IV. Tren. de pers. la ora 6-55 min. dim. (care circula numai Vinerea dela Predeal).
Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:
I. Trenul de persoane la óre 8-25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Szereda óra 3-2)
II. Trenul de pers. la ora 1-53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gyimes la 5-17 dim.)
III. Trenul mixt, la ora 6-50 m. séra (are legătură dela Palanca la 8-54 dim.)
Dela Zèrnesci la Brașov (gar. Bartolomeiu)
I. Trenul mixt la ora 7-02 min. dim.
II. Trenul mixt la ora 1-12 min. p. m.
Dela Ciuc-Ghimes la Brașov:
I. Trenul de pers. la ora 8-25 m. dim.
II. Trenul de pers. la ora 1-53 m. p. m.
III. Trenul mixt la ora 6-50 min. séra. (Are legătură cu Tușnad-Diuc-Gyimes.)